

TRIBUNA

Noves estratègies davant de nous reptes

VICENÇ VOLTES
PRESIDENT DE LA TROBADA
EMPRESARIAL AL PIRINEU

TOT I que l'empresari és, per definició, adaptatiu, els escenaris que se li presenten al davant són força més trencadors amb el marc vigent que en períodes anteriors. Els canvis que impacten sobre el nostre empresariat són múltiples, constants i profunds; alguns, amb un impacte notable, com els canvis de d'ordre geopolític (nova administració nord-americana, Brexit, etc.).

Però els canvis de marc no són només els relatius a moviments en sentit contrari al de la globalització econòmica, sinó també els derivats d'una quarta revolució industrial i les múltiples transformacions associades a aquest procés, com la intel·ligència artificial o la robotització de processos. Es tracta de canvis que empenyen l'emergència de debats associats a quin serà el rol de l'empresari, ja que l'abordatge d'aquests canvis condiciona el futur de les empreses.

Cal que l'empresariat adopti estratègies adequades per

afrontar-los amb èxit. Entre les estratègies, podem apuntar aquelles que aposten per models d'empresa sostenibles, basats en criteris de responsabilitat i de bona governança com a factor de competitivitat.

Aquesta adaptabilitat al medi, a l'entorn, el posen de manifest un bon nombre d'empreses lleidatanes que aposten per la proximitat i que han sabut fer-la compatible amb el manteniment de la seva competitivitat en el marc global. Es tracta de realitats empresarials nascudes a casa nostra, capaces de competir amb els grans

grups de productors i distribuïdors (en especial del sector agroalimentari) i, a la vegada, potenciar l'exportació del seu producte a d'altres països i continents.

L'empresari no pot afrontar l'evidència d'aquest marc canviant replegat sobre si mateix, sinó que hauria de fomentar espais de complicitat amb altres empreses per compartir els avantatges de la col·laboració i de l'adquisició de coneixement.

Durant dos dies, la 28a Trobada Empresarial al Pirineu torna a posar a l'abast de l'empresari lleidatà, i per extensió també el català i l'andorrà, el coneixement necessari en forma de noves estratègies i experiències, per actuar davant de marcs que, com l'actual, ens porten a l'inici d'una nova època.

El lideratge empresarial requereix tenir ben present aquesta realitat i fer-ho amb la mirada posada en el futur. És a dir, cal prendre decisions immediates i ser conscient que formen part d'una prudent visió de futur, a llarg termini, a resultes d'una adequada estratègia empresarial.

Un bon nombre d'empreses lleidatanes que aposten per la proximitat han sabut fer-la compatible amb la seva competitivitat global

Les noves regles internacionals i les tecnologies que evolucionen a ritmes vertiginosos constitueixen un marc indefugible

COL·LABORACIÓ

En defensa de l'empresa fruitera, davant la demagògia de la CUP

FRANCESC X. MIARNAU
ENGINYER TÈCNIC AGRÍCOLA I PRODUCTOR

NO VOLDRIA començar dient "ens hem vist obligats", com fa Nogay Ndiaye, de Crida per Lleida de la CUP, amb la seva carta publicada al diari SEGRE el dilluns 12 de juny. Ho faig amb l'experiència i no amb l'obligació de tenir persones a treballar en la nostra plantació de fruiters des dels 25 anys, i ara en tinc 75, sense estar jubilat. Cal afegir els que vaig ajudar el meu pare, un dels pioners de la fructicultura lleidatana, des que tenia 12 o 13 anys. Gràcies a l'esforç, iniciativa i professionalitat de pagesos empresaris com els de la Granja, Aitona, Torres, Fraga... s'ha pujat aigua als secans, s'han fet productives terres on sols es criava espart i blanquejaven de salobre els dies de vent. I és per tot això que un poble, o pobles que no arriben a 1.000 habitants, donen treball a 500 persones o més durant 700 o 1.000 hores per temporada fruitera. Però no queda aquí la cosa, als anys 50 i 60 del segle passat, andalusos, extremeños, murcians... varen trobar acollida

a les nostres contrades, van posar-hi voluntat i van aprendre a ser pagesos i es van integrar totalment amb els que donaven feina, posant tant d'interès i voluntat com el mateix empresari perquè tot funcionés. Avui tot ha canviat i, respectant excepcions, el tarannà ha canviat amb una problemàtica que vostè desconeix o que vol obviar fent de l'empresari un cau d'obligacions. Seria molt llarg esmentar problemes puntuals que hem tingut amb treballadors al llarg de 50 anys: deixar la feina quan més es necessitava perquè havien complert amb les jornades per acollir-se a l'atur andalús. Gastar 120.000 pessetes en telèfon eròtic de la finca i marxar abans d'arribar el càrrec de Telefónica. Malmement el mobiliari de l'habitatge que se'ls proporcionava i malgastant electricitat perquè no la pagaven. A les persones que se'ls dona acollida se'ls ensenya les diferents tasques: esportar, aclarir, collir... Aquí la receptivitat és diversa, des dels que

hi posen voluntat fins als que reiteradament se'ls ha d'avisar, i que al final cal prescindir-ne perquè uns fruits que costa un any de produir es poden malmetre en uns segons a l'hora de collir. Produir fruita no és fabricar caragols, la recol·lecció ve marcada pel moment òptim en què cal collir per enviar a la Central, i la climatologia juga un paper important, la qual cosa condiciona la necessitat d'hores per collir que cal incrementar de forma puntual evitant que la fruita es faci malbé, demanar al personal d'allargar la jornada no esclavitza, és coresponsabilitat d'un problema puntual que és remunerable, i del qual depèn l'economia de l'empresa. Però miri, Sr. Nogay, l'empresari fructicultor ha vist durant els últims anys com els preus de la seva producció no assoleixen, en molts casos, la despesa del cost i fan difícil amortitzar i pagar les inversions que ha fet en transformar terres improductives en finques que generen per Ha 120 dies d'esporga, de 250 a 300 hores d'aclarida i 400 en recol·lecció a l'any. Sap quin va ser el sentir i expressió més generalitzada en la reunió -presidida pel Sr. Carmel Mòdol i per Manel Simó d'Afrucat- que

es va mantenir dimarts passat a Alcarràs, on hi havia representants sindicals, de la plataforma i nombrosos productors mitjans i petits? Doncs "estem arruïnats". S'ha informat que s'està deixant de collir albercoc o cirera perquè no es cobreixen les despeses de recol·lecció? El personal que es dedica a la recol·lecció i que ha vingut de diferents països no ha vingut de vacances, els ha motivat les condicions de treball precàries existents en els seus països d'origen: sous d'un mes equi-

països d'origen. Fa dies que amb l'afany que tenen d'esborrar el passat, vaig presentar-me a la Sra. Gabriel amb l'arrencada de la placa del carrer Alcalde Areny, i li vaig proposar que calia ocupar-se de problemes importants com era la situació de preus en fruita. Amb mirada desafiant va contestar que no era el moment i que ho farien. Doncs no perdin temps perquè ja toca, abans que calgui deixar fruita per collir on no caldrà personal per treballar. Senyors de la CUP, amb el seu ideari socialitzador extrem, rallant el que va portar països de l'Est a la misèria més absoluta a través d'una productivitat sense l'estímul de la privacitat empresarial i l'al·licient del personal treballador, no hi volem anar. El Sr. Solé, alcalde de la Granja, la

En el seu ideari, paraules com 'empresa' o 'empresari' no sonen bé, llavors haurà d'entendre que la seva demagògia tampoc no ens sona bé

parables als d'una jornada al Segrià o el Cinca. Tracte humà persecutori, quan aquí encara que no ho vulgui entendre es veu diferent. Per tant, han guanyat amb diferència, prova d'això és que tenim persones des de fa més de 10 anys venint per la campanya d'aclarida i recol·lecció als mateixos punts de treball i administrant-se bé, han comprat cases i ajuden les seves famílies en precarietat als seus

Sra. Rosa Pujol d'Aitona i tots els alcaldes del Segrià i el Cinca, vetllen pels seus veïns, que són els pagesos empresaris i els treballadors que formen part de l'empresa. En el seu ideari, *empresa* i *empresari* no sonen bé, llavors entengui que la seva demagògia tampoc no ens sona bé, perquè atempta contra la bona convivència i el futur d'un sector que fa equilibris per sobreviure i continuar.